

[Energiministeren]

af de forudsætninger, bl.a. krisemæssige baggrunde, som nødvendiggjorde lovens tilblivelse og vedtagelse, er heldigvis forandret i løbet af de næsten 8 år, der er gået, siden loven blev til. I de forløbne år er loven også blevet tillempet udviklingen, men de basale strukturer og regelsæt i loven er uændrede. Jeg ser heri en indbygget fleksibilitet og rummelighed i den lovgivning, vi har, og som vi i øjeblikket kan nyde godt af.

I dag er f.eks. den prioriterede anvendelse af indenlandske energiresourcer en helt naturlig forudsætning for den landsomfattende varmeplanlægning, hvor også miljøhensyn søges tilgodeset i videst muligt omfang. Såvel den prioriterede anvendelse af indenlandske energiresourcer som miljøhensyn er bærende hensyn, der efter min opfattelse fungerer i god sammenhæng med ønsket om oliefortrængning og en samfundsøkonomisk energianvendelse.

Det fremsatte beslutningsforslag bygger på de hovedmålsætninger for varmeplanlægningen og energipolitikken, som der er meget bred enighed om. Når jeg på nogle punkter alligevel må tage afstand og forbehold over for de enkelte forslag, skyldes det først og fremmest, at jeg har en anden vurdering af hensigtsmæssigheden af en udvidet regelstyring, som der her lægges op til.

Første punkt i beslutningsforslaget indeholder en ændring af varmeforsyningslovens formålsbestemmelse. Formålsbestemmelsen har hidtil været styrende ramme for varmeplanlægningen og dennes virkeliggørelse. De formål, som nævnes i beslutningsforslaget, tilgodeses allerede i dag ved administrationen af varmeforsyningsloven. Som det er bekendt, lægges der i varmeplanlægningen stor vægt på udnyttelsen af vores lokale energiresourcer, vores indenlandske energiresourcer. Jeg kan i den forbindelse henviser til Energiministeriets skrivelse fra marts 1985 vedrørende det såkaldte kulstop. Ligeledes lægges der betydelig vægt på samspillet mellem energi og miljø, sådan som jeg også nævnte det under den tidligere debat. En ændring i varmeforsyningslovens formålsbestemmelser vil således næppe indebære realitetsforskelle i forhold til, hvordan energipolitikken administreres i dag.

På den anden side kan jeg være enig i, at der med den udvikling, som er sket i de sidste år, kan være grund til at overveje en

ajourføring af formålsbestemmelsen. I den forbindelse skal man naturligvis være opmærksom på, at der bør være overensstemmelse mellem formålsbestemmelsens indhold og de styringsmidler, som lovens øvrige paragraffer rummer.

Forslagene om en ændret definition af kollektive varmeforsyningsanlæg indeholder tre hovedelementer. Det første angår regulering af mindre kraftvarmeværker, det andet vedrører de industrielle anlæg med mulighed for udnyttelse af overskudsvarme, og det tredje drejer sig om de mindre blokvarme-centraler.

For så vidt angår det første forslag er det centrale for mig, at de mindre kraftvarmeværker på fornuftig vis indpasses i den samlede eludbygning og samordnes med varmeplanlægningen, således at der kan ske den størst mulige anvendelse af indenlandske ressourcer. Det er endvidere afgørende i denne sammenhæng, at eventuelle regler udformes på en sådan måde, at de, der har en beslutningskompetence, også har et økonomisk ansvar.

Elaftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet blev som bekendt indgået i fjor. Jeg synes, at denne udmærkede aftale, som også elværkerne har tilsluttet sig i forbindelse med allerede eksisterende myndighedsgodkendelser, anviser hensigtsmæssige vilkår for den kommende decentrale kraftvarmeudbygning. Der foregår således allerede i dag en nær koordination mellem elværkerne og Energiministeriet omkring decentralisering af kraftvarmeværker, herunder samordning med varmeplanlægningen. Der er således næppe stort behov for en nærmere regulering af de mindre kraftvarmeværker. Men vi er selvsagt parat til at drøfte dette spørgsmål nærmere under udvalgsbehandlingen.

Det andet forslag angår de industrielle anlæg og muligheden for udnyttelse af overskudsvarme. Sådan som jeg læser forslaget, er det tilsyneladende tanken, at alle industrielle anlæg med mulighed for udnyttelse af overskudsvarme skal omfattes af varmeforsyningsloven. Jeg tror, at forslaget dermed vil berøre overordentlig mange virksomheder, som ifølge forslagsstillerne nu skal omfattes af varmeforsyningslovens samlede plansystem og godkendelsesprocedure. Forslaget er således på dette punkt meget vidtgående i forhold til virksomhedernes frie dispositions-